Stand der Maan.

6 September. VOLLE MAAN.
14 » LAATSTE KWARTIER.
22 » NIEUWE MAAN.
29 » EERSTE KWARTIER.

Watergetijen.

		Hoog Water.	Laag Water.
23	WOENSDAG.	's mor 6-51	's av. 12-51
24	DONDERDAG.	» 7-42	» 1-42
25	VRIJDAG.	» 8-30	» 2-30
26	ZATURDAG.	» 9-24	» 3-24

SURINAAMSCHE COURANT.

No. 76. Woensdag den 23sten September. Ao. 1835.

PARAMARIBO.

Advertentien.

De HEEMRAAD der Divisie *Saramacca*, brengt bij deze, ter kennis van belanghebbenden, dat na den 28sten dezer, het *Kanaal van Saramacca*, uithoofde van de noodige bedelving, tot nadere Advertentie gesloten zal blijven, uitgenomen *zeven* dagen van ieder Springgetij.

Paramaribo, den 21 September 1835.
W. C. KENNEDIJ.

De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 25sten September 1835, des voormiddags ten *negen* uren, ter Kastelenije van gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen op den hoek van de *Waterkant* en *Kromme Elleboogstraat*, L. A. No. 66; aankomende JUDA ELIAZER LIJONS.

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen op den hoek van de *Prince-* en *Groote Dwarsstraten*, L. D. No. 846; aankomende AMIMBA van WOLFF.

Voorts: nog diverse *WINKELWAREN, GLAZEN KASTEN, TOONBANKEN, enz;* aankomende FRANS EIJSBREKER.

Paramaribo, den 19 September 1835.
R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.
(38246)

In den achtermiddag van den 19den September, ten 5½ uren, werd mij, na eene kortstondige ziekte van *drie* dagen, en eene gelukkige echtvereeniging van circa 9½ jaren, door den dood ontrukt, mijne dierbare Echtgenoot, MARGARETHA O'FERRALL, in den ouderdom van 39 jaren, 11 maanden en 23 dagen. — Allen die haar waardig gedrag gekend hebben, zullen mijne diepe droefheid billijken.

Paramaribo, den 21 September 1835.
H. H. DIEPERINK,
Apothecar der 1ste klasse, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw.
(38233)

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 20sten dezer, de Nd. Am. Brik *Cadet*, Kapt. E. Babson, van Boston.

UITGEKLAARD.

Den 14den, de Nd. Am. Brik *Ceres*, Kapt. Franklin Kendall, naar Boston; lading: 260 vaten Malassie.

Den 15den, het Schip *Verwachting*, Kapt. E. D. Dekker; lading: 337 vaten Suiker en 12 vaten Geoffroij.

Idem, het Schip *Wilhelmina*, Kapt J. N. Klint; lading: 484 vaten Suiker, 29 balen schoone Katoen, 2 balen gebr. Koffij, 2 balen Kakao en 2 balen Arrarout. — Beide naar Amsterdam.

UITGEZEILD.

Den 15den, Z. M. Brik van Oorlog *MERCUUR*, Kapt. Luit. ter Zee Berkhout Molenaar, naar Curaçao.

Nieuwstijdingen.

Extracten uit de Nieuwe Amsterdamsche Couranten, tot Julij.

Duitschland.

FRANKFORT, den 17 Julij.

De dagbladen behelzen de volgende berigten uit Weenen:

De post uit Konstantinopel is aangekomen; doch brengt niets van bijzonder belang mede. De pest had zich te Smyrna verspreid, doch scheen minder kwaadaardig dan in Egypte te wezen. — »De fransche dagbladen spreken van wervingen, welke te Amsterdam ten behoeve van *Carlos* zouden gedaan worden. Hier gelooft er niemand aan; want don *Carlos* ontbreekt het niet aan soldaten, en hij zou zijne zaak zeker, door geen vreemden bijstand willen laten bederven. Als hij tot zulke middelen de toevlugt moest nemen, dan zou het met hem gedaan wezen, vermits hij tot dus verre alleen door den bijval, dien hij in het land vond, gezegepraald heeft. Het behoort derhalve tot de menigvuldige verdichtselen, waarmede men het publiek vermaakt, als men te Amsterdam 20,000 man laat inschepen, om bij de armee van don *Carlos* ingelijfd te worden. Even zoo verraadt het weinig staatkundig beleid en volslagen onkunde aangaande de omstandigheden, wanneer eenige Duitsche dagbladen thans reeds van de drie monarchen, die elkander in het najaar denken te ontmoeten, eene proclamatie verwachten, waarbij zij hunne afkeuring van deze of gene handelwijze te kennen geven, en hunne gevoelens aan de wereld verkondigen zouden. Behalve de tegenstrijdigheid, welke in gelegen is, dat de gemelde bladen de Monarchen naar Tepiltz laten gaan, om over den staatkundigen toestand van Europa te beraadslagen, en hen desniettemin voorstellen als of zij vooraf reeds waren overeengekomen, om een staatsstuk uit te vaardigen, hetwelk klaarblijkelijk het besluit van die beraadslagingen zou moeten uitmaken, kan men niet wel bevroeden, waarom het bij de stipte toepassing van het stelsel, dat zij volgen, en waarover niet het minste verschil ontstaan kan, nog noodig zoude wezen, bij plegtige afkondiging de verzekering te geven, dat men zoo en zoo denkt en zoo en zoo wil handelen. De monarchen zijn aan hunne grondbeginselen steeds getrouw gebleven; zij zijn niet van gevoelen veranderd, maar hebben een stelsel gevolgd, hetwelk aan Europa den vrede en aan de in de revolutie gewikkelde regeringen de mogelijkheid geschonken heeft, om zich te redden uit den woesten stroom, die haar dreigde te verzwelgen. Er zijn derhalve geen proclamatien noodig, om onwrikbare grondbeginselen tot waarheid te verheffen en een sijstema te bekrachtigen, hetwelk geene bevestiging met woorden van noode heeft, maar in zich zelven kracht en leven vindt."

— Volgens de Hanoversche Courant, zouden er van wege Pruissen krachtige vertoogen tegen de in Belgie eerst voorgenomene werving ten behoeve van de Koningin van Spanje gedaan zijn. Wijders zou in den jongsten tijd uit Pruissen veel geld aan don *Carlos* zijn verzonden.

— Reizigers, die van Kalisch komen, verhalen, dat aldaar 15 huizen worden in gereedheid gebragt om de Vorstelijke personen en hun naaste gevolg te ontvangen; terwijl er ongeveer 300 kwartieren voor de Russische generaals en officieren van hoogen rang of met dezelven gelijkstaande militaire of burgerlijke ambtenaren zijn uitgezocht, gelijk in de voorsteden en nabijgelegene plaatsen niet minder dan 1500 kwartieren voor vreemde en inlandsche subalterne officieren, die gedurende het kamp zullen moeten gehuisvest worden; allen te zamen voorzien van het noodige om het verblijf te veraangenamen. Meer dan 100 huizen zijn op kosten des keizers opgesierd en met kolonaden voorzien geworden. De menigte meubels, welke voor de hooge gasten noodig zijn, worden gedeeltelijk uit de keizerlijke paleizen, gedeeltelijk uit de meubelmagazijnen te Warschau verkregen. De meubels, waarmede alzoo de particuliere huizen voorzien worden, schijnen, na het kortstondig gebruik der gasten, aan de bewoners dier huizen, in eigendom te zullen gelaten worden. Er zijn kastharo vaten en stoffen tot inrigting van eene Grieksche Russische volkskerk aangekomen. Men ziet te Kalisch reeds vele vreemdelingen, zelfs uit Petersburg en Parijs, die gedurende het groote legerkamp hun voordeel zullen zoeken, door het uitstallen van allerlei waren. Terwijl dit te Kalisch groote levendigheid veroorzaakt, hoort men er reeds schier dagelijks het krijgsmuzijk der troepen van allerlei wapenen, die van tijd tot tijd aankomen om het kamp te betrekken.

Vadermoord.

In Engeland kwam een zeker man in verdenking van zijn eigen vader vermoord te hebben. Hij werd gevangen genomen, voor den regter gebragt en op de verklaring zijner zuster ter dood veroordeeld. De laatste liet zich, bij het hooren der getuigen aldus uit:

Haar vader had een klein eigendom gehad, waarvan hij, benevens zijne overige verdiensten, zeer goed had kunnen leven. Haar broeder, die wettige erfgenaam van het stuk gronds, had reeds sedert lang den wensch betuigd, om in het bezit zijns vaders vermogen te geraken. Waarschijnlijk om die oorzaak, en op dat de grijsaard zich ten hoogste op hem zou vertoornen, had hij zich in eene hooge mate ongehoorzaam en weerspanning jegens hem gedragen. In den avond toen de moord geschiet was, was

de overledene het huis uitgegaan, om in eene van daar niet ver verwijderde stal, eene koe te melken. Ook zij was in dien zelfden avond uitgegaan, om eene vriendin te bezoeken, en den nacht bij haar door te brengen. Haar broeder was alleen te huis gebleven. Den volgenden morgen, toen zij bij hare wederkomst, noch vader, noch broeder aantrof, was zij zeer verschrikt geworden en had eenige buren ingeroepen, om met hen over dit geval te raadplegen. Onder geleide van dezen was zij naar de koestal gegaan; alwaar zij haren vader op de onmenschelijkste wijze had vermoord gevonden, daar zijn hoofd bijna geheel verpletterd was. Men had te gelijk haren broeder verdacht gehouden, en daar de grond met een weinig sneeuw was bedekt geweest, waarin men voetstappen naar en van de stal had aangetroffen, zoo was men overeengekomen, om eenen van hare broeders schoenen te nemen, ten einde te zien, of deze naauwkeurig in de sneeuwsporen paste, en dit was helaas! het geval geweest. Hierop waren zij aanstonds naar de kamer der gevangene gegaan, en bij naauwkeurig zoeken in eene hoekkas eenen hamer gevonden, waaraan niet slechts eenige bloeddroppels maar ook in eene scheur van den steel iets van de hersenen gekleefd had.

Deze geheele toedragt, in zoo verre het vinden van den verslagene en den hamer betreft, werd door de naburen, welke zij te zamen geroepen had, met eeden bekrachtigd. Na deze opgave spraken de regters het vonnis uit, en de gevangene werd ter dood veroordeeld, ofschoon hij de daad tot zijn laatste oogenblik standvastig ontkende.

Ongeveer vier jaren daarna werd de aanklaagster ziek. Daar zij haar einde voor oogen zag, beleed zij, dat zij door vader en broeder beleedigd, besloten had, beiden uit den weg te ruimen. Zij was daartoe den eersten in de schoenen hares broeder in de stal gevolgd, had hem de hersenen ingeslagen, en den hamer daar gelegd, waar men dien gevonden had. Haar broeder was voorts geheel onschuldig aan den moord geweest, voor welken hij had moeten boeten. Dit afschuwelijk wijf werd dadelijk gevangen genomen, doch stierf echter, eer zij voor den regter gebragt werd.

Brokken uit het Dagboek van den Oude van het Meer.

Iets uit de Oude Doos.

Er wordt dikwijls nog in onzen leeftijd door sommige voorstanders van oude privilegiën gesproken, over de te groote magt aan de magistratuur toegekend: er zijn er, die het minder aangenaam vinden, dat niet alleen alle menschen voor de wet gelijk zijn; maar ook, dat de *Regterlijke-magt*, (zoo als zij het noemen) overal *den neus insteekt*. Dezulken, die gewoonlijk te huis behooren onder de voorstanders van *le bon vieux temps*, moeten wij herinneren, dat er een tijd geweest is, dat de invloed der regtsgeleerden, nog veel grooter dan thans was; ja, dat men in de 14. Eeuw vermeende, dat *niets ter wereld* goed konde beslist worden, dan door eene regterlijke decisie; zoo dat men, niet alleen bij de gewetens-questiën, maar ook bij verschil van denkwijze over zaken des dagelijkschen levens eene soort van regtbank bij een riep, om hier over uitspraak te doen, nadat alvorens het *voor* en *tegen* behoorlijk bepleit was; waarbij men dan nimmer vergat *de pandecten* natesIaan, om te zien, welke wetten op het questeuse punt maar eeniger mate toepasselijk waren te maken.

Deze geest, om alles in regterlijke vormen te kleeden, was onder anderen blijkbaar in de *hoven der liefde*, die, naar den riddergeest der tijden, allerlei questiën moesten beslissen, die tot het gebied der galanterie behoorden. Deze hadden hunne presidenten, raadsheeren, rapporteurs, request-meesters en griffiers. En, wat meer is, er bestaan verzamelingen van derzelver vonnissen, met *commentatiën* van eenen regtsgeleerde, onder den titel van *arresta amorum*, gedrukt te *Parijs* in 1583, en herdrukt te *Amsterdam* in 1731.

De dwaasheid der onderwerpen, en het kinderachtige der geschillen, in tegenstelling met de deftigheid, waarmede oordeelvellingen omkleed zijn, brengt niet weinig toe om derzelver belachelijheid te vermeerderen. Om echter eenig denkbeeld te erlangen van den aard dier questien, moge de volgende mededeeling dienen:

a.) Eene dame klaagt haren minnaar aan, uit hoofde, dat deze haar velerlei ringen en andere geschenken heeft aangeboden, en beschuldigt hem als hebbende schuldig gemaakt aan *simonie* (omkooping), waarom zij dan die geschenken ook niet heeft willen aannemen. — De regtsgeleerde commentator antwoordt, dat zij volgens de wet gehandeld heeft, aangezien de *Lex III pandectarum de donatione inter virum et axorem* beslist, dat het huwelijk iets goddelijks is, dat dien ten gevolge *de Liefde* eene heilige zaak is, en dat, wie eene heilige zaak door geschenken zoekt te bekomen, de misdaad van *simonie* begaat.

b.) Een schildknaap beschuldigt eene dame van hem gewond te hebben, door hem te hard te zoenen; het *hof der liefde* veroordeelt hierom de beschuldigde, om alle dagen met hare rozen-lippen de wond te betten. — » En, voegt de commentator er bij » dit was wel en teregt gevonnisd, als overeenstemmende met *den titel der Decretalen: de reliquis ac veneratione sanctorum.* Niet altijd echter kan de commentator met 's hofs uitspraken instemmen; het ging toen even als nu; die heeren regtsgeleerden zagen de regters soms ter dege op de vingers: want, als een minnaar zich beklaagt, dat de dame van zijn hart zich aan woeker schuldig maakt, door, voor eene enkele kus, gedurig allerlei geschenken te geven, en diensten van hem te vorderen, en het vonnis beslist, dat in dit contract *geen woeker* ligt opgesloten, wekt zulks verontwaardiging van den regtsgeleerde op, die de pandecten van *woeker* geven, en de uitspraken der concilien, die dezelve verbieden, deze uitspraak bestrijdt. —

Als wij over den beuzelgeest glimlachen, die de verstandigste lieden in die dagen, in alle ernst, bezig hield, kan het ons wel niet verwonderen dat het opwerpen van allerlei theologische vraagstukken, tot de zonderbaarste uitspraken aanleiding gaf; vooral als wij bedenken, hoe de geest van allerlei zoogenoemde onregtzinnige gevoelens toenmaals de moederkerk op hare grondvesten schudden deed, en vele leken den bijbel begonnen te lezen en te onderzoeken. Van alle vraagstukken maakten men *Casus-positiën*, over welken de voornaamste regtsgeleerden hunne adviesen uitbragten, of wel de een het *voor* de andere het *tegen* bepleitte, terwijl daarbij gewoonlijk de een of ander persoon uit de bijbelsche geschiedenis, ja dikwerf de zaligmaker en de duivel, als eischer of verweerder, of wel als regters optraden.

Huwelijks Liefde.

Ongevoelige ouders wilden hunne dochter tot een hatelijk huwelijk dwingen. « Neen, " riep zij meermalen uit, » ik kan dezen nooit trouwen! ik bemin hem immers niet." « Wat," zeide de vader, « waartoe is er nog eerst liefde nodig?" terwijl hij zich tot zijne daarbij staande vrouw wendde, « hebben wij elkanderen wel ooit bemind, en toch zijn wij met elkander getrouwd! ".

Wie is meer te beklagen.

Eens zeide men tot eenen echtgenoot, hij was wel te beklagen, omdat zijne vrouw hem niet zoo hartelijk en vurig beminde, als hij haar « ach, zij is ongelukkiger dan ik, antwoordde hij; want ik ben zoo gelukkig van eene vrouw voor mij te zien, die ik hartelijk lief hebbe, terwijl zij steeds eenen man voor zich zien moet, dien zij niet bemint.

De Executie.

In een vrolijk avondgezelschap verhaalde een spotvogel aan tafel, dat hij eens eene executie had bijgewoond, die hij nooit vergeten zou. De scherpregter had den deliquent zoo meesterlijk bediend, dat, toen het zwaard reeds door den hals gegaan was, het hoofd nogthans op de vorige plaats was blijven zitten. Daar nu echter de deliquent, niet wist, dat hij reeds geëxecuteerd was en de tijd lang viel, vroeg hij, of zijn hoofd dan niet haast zou vallen, zoo antwoordde de scherpregter « gelieft nu maar aan uw waardig hoofd te schudden!" waarop, toen, de deliquent dit deed, het hoofd aanstonds naar beneden viel.

Op deze vrolijke vernuftspeling volgde gelach en toejuiching van het gansche gezelschap; alleen *Jeremias Z.* lachte niet. Met verbazing en eenen open mond had hij toegehoord, maar nu, toen de lachenden eene pauze maakten, wendde hij zich tot den verhaler en vroeg: « Mijnheer! is dat mogelijk?

Nieuwe en oude schoenen.

Een afgezette ambtman vraagde de boeren, of zij met hunnen nieuwen ambtman te vrede waren? « Ja nu," zeide een boer, « nieuwe schoenen knellen." Een ander voegde er spoedig bij: « De oude deden het ook, als wij ze niet smeerden."

VENETIE EN DE JESUITEN.

In het jaar 1606 gaf de Raad van Venitie den Jesuiten het bevel om uit te trekken, met deze volgende lakonische woorden: Andate, niente portate, mai ritornate! dat is: wandelt voort, neemt niets mede en komt nooit terug!

Ter Drukkerij van de Gezusters SERRES.